

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Line Barfod efterlyser jo altid meget klare svar, og man kan i hvert fald næsten svare ja og nej på alle spørgsmål, når fru Line Barfod stiller os andre spørgsmål.

Men der er en masse forbehold i de svar, der bliver givet på spørgsmålene her, og det forstår jeg sådan set ikke. Man kan jo spørge: Kan Enhedslisten overhovedet stemme for et finanslovsforslag, uanset om det er baseret på et forlig, der viderefører skattestoppet, eller ej? Det er jo det helt enkle spørgsmål. Man kan altid diskutere, om man vil være med i større eller mindre forlig og sådan noget, men kan vi overhovedet forestille os, at Enhedslisten kan stemme for et finanslovsforslag, der inkluderer en fortsættelse af skattestoppet, forlig eller ej?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke forestille mig en situation, hvor Enhedslisten stemmer ja til et finanslovsforslag, som indeholder et skattestop, der øger uligheden. Nej, det kan jeg ikke forestille mig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.16

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det kan være lidt svært at svare ordførerne, når de ikke er her, og jeg ville måske opfordre præsidenten til at overveje, om man ikke skal samle debatten om finansloven, både debatten om ændringsforslagene og generaldebatten, under et.

Sandheden er jo, at der er mange politiske dyr til stede, og derfor taler man politik og forsøger at flette tingene sammen. Jeg synes, vi har oplevet et meget godt eksempel i dag. Man diskuterer meget politik, hvor der egentlig ikke er så meget, der er bundet op på ændringsforslagene,

så man kunne godt køre det hele igennem under et. Min opfordring til præsidenten og Udvalget for Forretningsordenen er at overveje det, for jeg synes egentlig, det ville være forståeligt nok, at det fik den form.

Det er lidt svært at svare, selv om der er kommet nogle til stede. Jeg ved ikke, om hr. Ole Sohn kommer på et tidspunkt, men jeg vil bare sige, at det er rigtigt, at da jeg i løbet af dagen kiggede mig omkring på regeringsbænkene, følte jeg nogle gange, at jeg sad lidt alene. Men jeg vil bare sige, at regeringen ikke er gået af. Der har måske bredt sig det indtryk, at vi nu er i valgkamp, men nu har jeg deltaget 22 gange i 22 år, og jeg har faktisk sjældent deltaget i noget, der har været så fredeligt. Man har egentlig lagt finansloven, under alle omstændigheder ændringsforslagene, lidt til side, og har diskuteret, hvordan den kommende regering skal se ud, og hvem der egentlig ønsker hvad.

Man oplever sådan set, at taktikken allerede er i gang. Hr. Ole Sohn, som ikke er her, men måske sidder og lytter et andet sted, sagde jo meget rigtigt, at det bedste råd, han kan give, er at love at holde fingrene fra kontraktpolitikken. Det forstår jeg egentlig godt, for kontraktpolitik betyder jo, at man fortæller, hvad man vil gøre efter et valg, allerede inden valget, og det er sådan set det, vi har oplevet, måske mere hos SF end hos Socialdemokratiet, at det er meget, meget uklart, hvad det egentlig er, man vil gøre efter et valg. Man vil sikkert ikke sige det før et valg, og det, man siger før valget, vil garanteret ikke være det, der præger regeringsgrundlaget efter valget. Sådan tror jeg det vil gå, så det er nok rigtigt, når hr. Ole Sohn siger, at kontraktpolitik – altså at sige til borgerne, hvad man agter at gennemføre efter et valg – skal man afholde sig fra. Det er også derfor, man skal holde sig fra en regering af S og SF, det er sådan set min konklusion.

Men det kan godt være sådan, at finansloven alligevel på en eller anden måde er baggrund for Folketingets dagsorden, og så forstår jeg egentlig godt, at man ikke vil tale så meget om den. Jeg har nemlig aldrig nogen sinde ment, at det er oppositionens opgave at rose regeringen – aldrig nogen sinde. Men udfordringen er jo lidt stor, når ikke man må rose, for selve det økonomiske grundlag, som Danmark har hvilet på i år og vil hvile på næste år, er jo bedre end det, man har set i vel nok al den tid, hvor de nuværende medlemmer af Folketinget har været medlemmer. Derfor forstår jeg godt, at man så vælger in-